

۲۵ فیلم از جبهه انقلاب ارسال شد

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نشست‌سراسری مدرسان معارف اسلامی دانشگاه‌ها که روز جمعه، ۲۷ بهمن‌ماه با حضور حجت‌الاسلام مصطفی رستمی، رئیس نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها و جمعی از اساتید معارف برگزار شد، با بیان اینکه وقتی وزارتخانه را تحویل گرفت ۱۵۰ فیلم که پروانه‌نمایش اخذ کرده بودند روی میز قرار داشتند، تصریح کرد: «زمانی که پروانه مجوز نمایش یکی از این فیلم‌ها را دیدم، بخشی از آن حذف شد.» وزیر فرهنگ ادامه داد: «قصد نداریم در حوزه تنظیم‌گری از قانون کوتاه بیایم، به‌عنوان مثال هر فیلمی که از ایران به جشنواره‌های خارجی می‌رود، باید مجوز نمایش گرفته باشد. سال گذشته هیچ فیلمی این رویه قانونی را رعایت نکرده بود و برخلاف فشارهایی که عده‌ای وارد کردند بر اجرای قانون ایستادیم.» او همچنین گفت: «زمانی که کارمان را شروع کردیم عده‌ای می‌گفتند توانایی جبهه انقلاب ساخت ۵ فیلم در سال است ولی امسال ۲۵ فیلم به‌بخش دآوری جشنواره از جبهه انقلاب ارسال شد.»

«شب، داخلی، دیوار» هم قاچاق شد

یک فیلم توقیفی دیگر هم به‌شکل غیرقانونی منتشر شد. فیلم «شب، داخلی، دیوار» سومین ساخته سینمایی وحید گلپوند که جزو فیلم‌های توقیفی به حساب می‌آید، به شکل غیرمجاز در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. از ابتدای سال جاری تاکنون فیلم‌های «برادران لیل»، «خط فرشی»، «جنگ جهانی سوم»، «بی‌رویا»، «آرتمند، نازنین، بهاره و تینا»، «تفریق» به‌شکل غیرقانونی و باکیفیت خوب منتشر شده‌اند. در خلاصه داستان «شب، داخلی، دیوار» آمده است: «علی، مردی نابینا، قصد خودکشی دارد که توسط دربان ساختمانش منصرف می‌شود. به او اطلاع داده می‌شود که پلیس در جست‌وجوی زنی است که فرار کرده و در جایی از ساختمان مخفی شده است. علی کم‌کم متوجه می‌شود که لیلان، زن فراری داخل آپارتمانش است. علی کم‌کم از نظر عاطفی به لیلان وابسته می‌شود و... نوید محمدزاده، دینا حبیبی، امیر آقایی، سعیدداخ، دانیال خیری خواه و علیرضا کمالی جمعی از بازیگران این فیلم سینمایی هستند.»

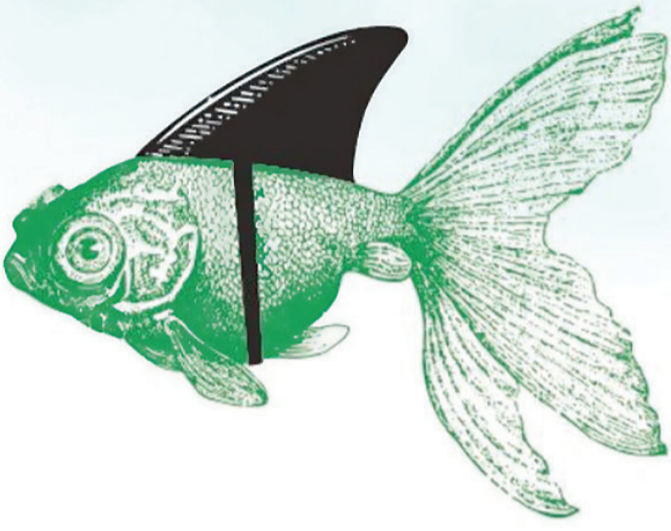

توسعه هوش مصنوعی تبدیل متن به گفتار

محققان آمازون ادعا کرده‌اند که بزرگ‌ترین مدل هوش مصنوعی تبدیل متن به گفتار را آموزش داده‌اند. این مدل جدید که BASETTS نام دارد، با ۱۰۰ هزار ساعت اطلاعات صوتی آموزش داده شده است و با قابلیت‌های بی‌سابقه خود، می‌تواند در حوزه مدل‌های تبدیل متن به صدا انقلابی ظاهر شود. دیجیتایزیشن ضمن اعلام این خبر نوشت مدل جدید آمازون Big Adaptive Streamable TTS یا قابلیت‌های نوظهور نام دارد که به‌صورت مخفف و با عنوان BASE TTS شناخته می‌شود. برای آموزش بزرگ‌ترین نسخه این مدل از ۱۰۰ هزار ساعت سخنرانی در حوزه عمومی استفاده شده که ۹۰ درصد آن به زبان انگلیسی و بخش دیگر به زبان‌های آلمانی، هلندی و اسپانیایی است. این نسخه (BASE-large) با پشتیبانی از ۹۸۰ میلیون پارامتر، ظاهراً بزرگ‌ترین مدل در نوع خود محسوب می‌شود. همچنین این مدل اساساً یک تقلیدکننده صدا نیست، بلکه با وجود ویژگی‌های نوظهور خود می‌تواند حتی در صورت مواجهه‌شدن با جملات پیچیده، در زمینه ارائه گفتار با صدای طبیعی، بهترین عملکرد را داشته باشد.

ابسر و میسه

روایت یأس و امیدِ شرکتی که حریف جعل واقعیت نشد

طرح: جلیل نوربخش

ویریا آدینه‌وند روزنامه‌نگار فناوری

«زیرساخت یکپارچهٔ ابری»، سه کلمه‌ای است که تمام دنیای ابرآروران را در خود جای می‌دهد؛ یک مجموعهٔ استارت‌آپی که در حوزه فناوری‌های ابری یا همان کلاذ فعالیت خود را آغاز کرد. داستان شکل‌گیری ابرآروران به سال ۱۳۹۳ بازمی‌گردد؛ زمانی که چهار مدل‌آور المپباد ملی و جهانی WorldSkills تصمیم گرفتند یک استارت‌آپ در زمینهٔ ارائه سرویس‌های ابری راه‌اندازی کنند. پویا پیرحسینلو، فرهاد فاطمی، مهدی بهادری و علیرضا هاشمی؛ چهار هم‌بنیان‌گذار استارت‌آپ ابرآروران هستند که در سال ۱۳۹۳ ایدهٔ خود را به شرکت فناپ ارائه دادند و با یک سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیون تومانی کار خود را آغاز کردند. بررسی بازار جهانی و خدماتی که در کشورهای مختلف جهان ارائه می‌شود، آنها را به این نتیجه رساند که به سمت ارائهٔ خدمات در فضای ابری بروند. فضای ابری خدماتی است که سازمان‌ها و کسب‌وکارهای مختلف را از دغدغه‌های زیرساختی به شکل سنتی بی‌نیاز می‌کند و رتق ورتق این دغدغه را به شرکت میزبانی می‌سپارد. آنها یک فکر مهم در پشت این تصمیم داشتند؛ خدماتی تکرارنشدنی ارائه دهند و در سطح جهانی حرفی برای گفتن داشته باشند و شد آنچه باید می‌شد؛ این شرکت حالا بیش از ۲۰۰ هزار مشتری فعال و ۱۵۰ فیچر در شش خانوادهٔ محصولی دارد و در هر ساعت به بیش از ۷۵ میلیون درخواست (Request) پاسخ می‌دهد.

روزهای خوش اینترنت در ایران و پیدایش ابرآروران

نقطهٔ صفر هر کسب‌وکاری با این پرسش اساسی شروع می‌شود که قرار است کدام خلأ را پر کند؟ در رابطه با ابرآروران جواب این سؤال را ابتدا باید در گسترش اینترنت در جهان و بعدتر در ایران جست‌وجو کرد. سال ۲۰۰۸ با سرعت‌گرفتن استفاده از اینترنت و نفوذ عالمگیر آن در فضای کسب‌وکارها که اینترنت را به گردانندگان اصلی فضای اقتصادی تبدیل کرده بود، نگرشی در دنیا شکل گرفت که بر مبنای آن «شرکت‌های خرد و کلان و صاحبان کسب‌وکارهای بزرگ و کوچک دریافتند که اگر سرور اختصاصی (دیدیکت) داشته باشند، مقیاس‌پذیری برای سیستم سخت خواهد بود، در نتیجه کلاذ گزینه جایگزین بسیار مناسب‌تری بود». کلاذ باعث می‌شد تا علاوه بر اینکه هزینه پرداختی مشتری براساس مصرف محاسبه شود، در صورتی که قصد اضافه‌کردن منبع جدیدی وجود داشت، این منبع جدید به یک سرویس اضافه می‌شد و نیازی به فضای فیزیکی رک و اجاره دیتاسنتر دیگری وجود نداشت. در این اوضاع و احوال بود که بازار تجاری کلاذ در دنیا شکل گرفت و کمی بعد هم ابرآروران با یک سرویس شبکه توزیع محتوا (CDN) به این حوزه ورود کرد.

در آن زمان، اکوسیستم فناوری و نوآوری ایران با تسهیل فرآیند زندگی روزمره شهروندان، در یک نگاه گسترده‌تر تلاش داشت تا کشور را به الگوهای جهانی توسعه نزدیک کند. دسترسی‌پذیری و انواع خدمات یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های محصولات اکوسیستم نوآوری در تمام کشورهاست. این بازار مانند تمام دانش‌های نوین جهانی بر پایه دانش و تخصص فنی و نوآوری استوار است و محصولات و خدمات ابری هم در همان ساختار تعریف می‌شود.

درواقع در شاخص‌های مهم اقتصاد دیجیتال کشورهای مختلف، حتی میزان کارکرد و استقبال کسب‌وکارها به خدمات ابری یکی از مهم‌ترین شاخص‌های سنجش توسعه‌پذیری کشورهاست.

اگر سال ۱۳۹۱ را شروع اکوسیستم استارت‌آپی کشور در نظر بگیریم، نیاز به زیرساخت‌های ابری کمی بعد از آن و حوالی سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به‌طور جدی در این بازار شکل گرفت. گرچه در همان سال‌ها هم شرکت‌هایی با محوریت این محصول در بازار سهمی داشتند، اما شواهد از میزان استقبال در این بازار نشان می‌دهد که تا حدود زیادی تعریف کامل‌تر خدمات ابری با ورود و توسعهٔ ابرآروران شروع شد.

به‌همین دلیل می‌توان گفت، «زیرساخت یکپارچهٔ ابری» که ابرآروران با آن به دغدغه‌های زیرساختی کسب‌وکارهای آنلاین در اکوسیستم فناوری و نوآوری کشور پاسخ می‌داد، در کنار عملکرد و گزارش‌های کمی این شرکت، مشخص می‌کند که خدمات ابری و توسعهٔ آن براساس یک نیازسنجی دقیق انجام شده بود. هم‌بنیان‌گذاران ابرآروران در ارزیابی‌های خود به این نتیجه رسیده بودند که پهنای باند و نفوذ اینترنت در ایران در حال گسترش روزافزون است و کسب‌وکارهای مرتبط نیز در حال رشد است و این به‌معنای نیاز به یک شبکهٔ توزیع محتواست که هم سرعت، هم کیفیت اینترنت به‌طرز قابل‌توجهی بالاتر برود. از طرفی جای خالی چنین محصولی صاحبان کسب‌وکارها را نیز مجاب کرده بود که برای دریافت خدمات با این سرعت و کیفیت هزینه کنند. در نتیجه شکل‌گیری ابرآروران در ابتدا با توسعهٔ CDN در فضای ابری مطرح و آغاز شد و به‌تدریج دیگر سرویس‌های کلاذ نیز توسط این مجموعه توسعه داده شد و امروز سرویس‌های شبکهٔ توزیع محتوا (CDN)، سرور ابری، فضای ابری، کانتینر ابری، پلتفرم ویدئو و دیتابیس به‌عنوان سرویس، جزء مهم‌ترین محصولات خدمات ابری آروران و به‌طور کلی اکوسیستم ابری کشور است.

دوستی‌ای که بی‌ضرر نبود

تا اینجا می‌فرایند (تعریف نیاز و بازار) خدمات و محصولات ابری در ایران به‌شکلی عادی طی شد، اما به نظر می‌رسد اگر بخواهیم وضعیت همه‌ها به ابرآروران را بررسی کنیم، باید از حمایت‌های دولت دوازدهم نسبت به فناوری‌های پیشرفته شروع کنیم. به‌نظر می‌رسد هم‌زمانی ورود ابرآروران به توسعهٔ کلاذ و تجاری‌سازی این خدمت اینترنتی در ایران با روی کار آمدن دولت دوازدهم و سیاست‌های او مبنی بر گسترش ارتباطات با جهان و توسعهٔ اقتصادی و به‌تبع آن توسعهٔ فناوری، برگرفته از بینش فناوری و ششم اقتصادی مؤسسان این شرکت بوده است. آنها به‌خوبی متوجه فضای باز شکل‌گرفته در جامعه و نیاز رویه‌رشد کسب‌وکارها برای استفاده از چنین فضایی شده بودند. درواقع ورودی هوشمندانه در دوران گسترش اینترنت در دولت دوازدهم (که البته همین مسئله آسیب‌های جدی‌ای برای آنها در پی داشت) و پیشگامی در ارائهٔ خدمات نوظهور ابری در دولت دوازدهم، خواه توسط یک شرکت خصوصی، برای دولت‌مردان وقت هم خوشایند بود. احتمالاً به این دلیل ساده که آنها هر پیشرفتی در این زمینه را جزئی از کارنامهٔ خود حساب می‌کردند. درواقع اینگونه به‌نظر می‌رسید که وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات می‌خواهد دستاوردهای جدیدی را که در دورهٔ

آنها بروز و ظهور کرده بودند، به نام این وزارتخانه گره بزنند. چنین شد که ابرآروران مورد اقبال مسئولانی که در پی گسترش خدمات مبتنی بر اینترنت بودند، واقع‌شده. آذری جهرمی، با روش و منش خاص خود در پست و توثیت‌هایی استارت‌آپ‌های موفق ایرانی را معرفی می‌کرد که ابرآروران هم در میان آنها بود. آنچه به‌عنوان بخشی از اعتبار دولتی ابرآروران در اذهان وجود دارد، ریشه در همین اتفاقات دارد. وزیر ارتباطات دولت دوم روحانی در توتیتی در سال ۱۳۹۷ ضمن معرفی این شرکت دانش‌بنیان نوشته بود: «اگر نیازمند خدمات رایانش ابری هستید، ابرآروران را به شما معرفی می‌کنم. محصولی دانش‌بنیان از جوانان ایرانی که توانسته در تحریم‌های اعمالی مدعیان آزادی اینترنت برای ایرانیان، زیرساخت مناسبی برای کسب‌وکارهای نوپا باشد.»

در فضای غبارآلود اقتصاد ایران، این ادبیات دولت‌مردان چنین ترجمه شد که ابرآروران بدل به نور چشمی آنها شده است. البته این امر نه به وزیر ارتباطات محدود می‌شد، نه خاص ابرآروران بود. برای نمونه، توجه ویژهٔ سورنا ستاری، معاون فناوری وقت رئیس‌جمهور به استارت‌آپ‌های بزرگ در وهله اول و کل اکوسیستم استارت‌آپی کاملاً مشهود بود. در یک وضعیت عادی و در کشوری با شرایط و فضای متفاوت از ما، این حمایت‌ها باعث رونق می‌شد، آن هم رونق در حوزه‌ای که همهٔ جهان با شتاب زیادی مشغول توسعهٔ آن بودند. در ایران اما این حمایت‌ها چون شمشیر دولبه عمل کرد. اگرچه در مقطعی اکوسیستم نوآوری ایران را رونق بخشید، اما بعدتر با رادیکال‌شدن فضا و ایجاد دوقطبی شدید، این توجه ویژه به سیبل شدن این اکوسیستم از سوی دو طیف رادیکال منجر شد.

نقش دولت در نگاه کلان ابرآروران

یکی از مهم‌ترین تفاوت‌های ابرآروران با دیگر کسب‌وکارها، حتی کسب‌وکارهای نوپا و مبتنی بر فناوری، استراتژی ابرآروران در شفافیت بوده و هست. این سیاست در کلام مدیران و البته رفتار سازمانی آنها همواره ظهور و بروز داشته است. برای مثال ابرآروران شاید تنها شرکت ایرانی باشد که میزان حقوق مدیران و کارمندان آن در قالب «حقوق شفاف» روی وبسایت این شرکت، در دسترس عموم قرار دارد. همین فرهنگ در کلام مدیران هم بوده است که برای فضای کسب‌وکاری ایران خلاف‌آمد عادت محسوب می‌شود. بر مبنای همین فرهنگ، ابرآروران از همان ابتدا نسبت خود را به‌طور واقعی با دولت مشخص می‌کند. پیر حسینلو در گفت‌وگویی با ایرنا دربارهٔ حضور مسئولان دولتی در نمایشگاه الکامپ سال ۱۳۹۸ که بعدها عکسی منتشرشده از آن دیدار، مستسکی شد برای اتصال ابرآروران به دولت، گفته است: «اما معمولاً همیشه پشت سر هم تکرار می‌کنیم که همه‌چیز بد است، دولت هیچ کاری نمی‌کند، اما نگاه من به این صورت نیست. به‌عنوان استارت‌آپ، طی این چهار سال فعالیت از تسهیلاتی که دولت فراهم کرده، استفاده کردم و همین‌ها موجب سرعت‌گرفتن رشد ما در این حوزه شد، به شرکت دانش‌بنیان تبدیل شدیم، خدمات بیمه و وام کم‌بهره صندوق نوآوری و شکوفایی را دریافت کردم و مسئولان هم سعی کردند من را تبلیغ کنند. در مقابل این نوع نگاه، ما نگاه انتقادی هم داریم که اتفاقاً در شرایط درست باید از آن هم استفاده کرد. قبول دارم که ما مشکلاتی در قانون‌گذاری، بیمه و مالیات داریم و مشکلاتی در بازارهای جهانی و تأمین ارز گریبانگیرمان است، اتفاقاً نگاه انتقادی را بیان می‌کنیم و مطالبه‌گری هم داریم، اما اتفاق‌های خوبی که رخ داده را هم باید بیان کرد.» هر چند مدتی بعد در خصوص همکاری با دولت گفته بود که همکاری با دولتی‌ها جزء اولویت‌های کاری ابرآروران نبوده و تمرکز نیز در این بخش ندارند: «در این چند سال گذشته نسبت ثابتی از مشتری‌های ما دولتی بوده‌اند و ما از ابتدا یاد گرفته‌ایم که سمت مشتری‌های دولتی نرویم. دولتی‌ها در موارد مالی خیلی دیر و بد پرداخت می‌کنند؛ همچنین روال انعقاد قرارداد در سازمان‌های دولتی بسیار طولانی و خسته‌کننده است. از همین رو ما همکاری با دولتی‌ها را جزء اولویت‌های خود به‌شمار نیاوردیم.» پیر حسینلو یکی دیگر از دلایل همکاری نداشتن با دولت را با وجود رشدی که می‌تواند برای ابرآروران به همراه داشته باشد، ناپایداری توسعه در بخش دولتی دانسته بود و عملکرد دولتی‌ها را بر پایهٔ روابط تعریف کرد تا کیفیت و عملکرد. شاید همین صراحت کلام پیر حسینلو بود که بعدها کار را برای او سخت کرد و ابرآروران در کوران انتقاداتی که به آنها وارد می‌شد، متهم به استفاده از رانت دولتی نیز شد؛ اتهامی که تنها به‌واسطهٔ عکس پیر حسینلو و آذری جهرمی در الکامپ بیان می‌شد و اینکه شرکت سرمایه‌گذار ابرآروران یک شرکت زیرمجموعه بانک پاسارگاد است. این درحالی است که ابرآروران از هیچ تسهیلات ویژه‌ای که برای دیگر کسب‌وکارهای نوپا در دسترس نباشد، استفاده نکرده بود. نکتهٔ قابل‌تأمل دیگر این است که کل حمایتی که از اکوسیستم نوآوری در قیاس با حمایتی که دولت از شرکت‌های سنتی می‌کند؛ از ارز دولتی گرفته تا وام‌های کم‌بهره و... قابل قیاس نیست. باری هر چند ابرآروران همواره این ادعا را که با ساختار سیاسی رابطهٔ خاصی دارد، تکذیب کرده، اما صدای بلند مخالفان، صدای ابرآروانی‌ها را کمتر به گوش مخاطبان عام رسانده است.

تلاش‌های ابرآروانی‌ها در این سال‌ها جهت گسترش و بهبود خدمات‌شان برای کسب‌وکارهای اینترنتی و دسترسی بهتر کاربر ایرانی به خدمات تحت وب با کیفیت، گزارش‌های ششان دربارهٔ اختلالات و وضعیت اینترنت، تلاش برای ایجاد بستر مطالبه‌گری در این زمینه، اعطای زیرساخت رایگان به کسب‌وکارهای نوپا و نهادهای مردمی و کمک به توسعهٔ جامعهٔ اوپن‌سورس حتی سواى صحبت‌ها و نقطه‌نظرات منتشرشده از مسئولان این